

ΔΡΥΟΣ ΠΕΣΟΥΣΗΣ...

(Μικρασιατική Καταστροφή)

Υπό Δημητρώ Π. Τόρβα

Έπεσε ανελέητα η «Δρύς η Αιωνία»!!!

Η Δρύς η τρισχιλιόχρονη: Πόντος και Μικρασία!!!

Τρία τσεκούρια ασάλινα και μια... πριονοταινία
Χειρίστηκαν «φίλοι» κι εχθροί σ' αυτή την τραγωδία:
Ο Λένιν από το βορά, Γαλλία και Ιταλία,
Χτυπούν βαριά τις τσεκουριές, ΚΑΙ «ύποπτα» η Αγγλία
των συμφερόντων πάντοτε τηρεί, «ΤΑ... ΜΑΓΕΙΡΕΙΑ!!!»

Ένας αήττητος στρατός, διέρρηξε τις πύλες
Των κάστρων των Οθωμανών και οι «θρυλικοί» Αττίλες
Κρυφτήκαν μίλια μακριά, σ' Άγκυρα, Καλέ Γκρότο,
Βαθιά, στης χώρας την καρδιά, να φτιάξουνε το πρώτο
Αμυντικό τους σχέδιο με τρεις γραμμές αμύνης
Επανδρωμένες μ' άτακτους της εποχής εκείνης...

Κι ο Μουσταφά, που αρχηγός και πρώτος αμυνόταν,
-Σε δυο γραμμές που έπεσαν, στην Τρίτη που σειόταν -,
Σχεδίαζε την Άγκυρα να την εγκαταλείψει
Κι άτακτα προς Ανατολάς την ήττα του να κρύψει...

Τότε, η μοίρα, βάσκανος, τους νικητές τυφλώνει!
Διατάσσουν αναδίπλωση κι απ' το ψηλό μπαλκόνι
Της Άγκυρας π' ανέβηκαν, σκέφτηκαν να γυρίσουν
Πίσω από τον Σαγγάριο για ν' ανασυγκροτήσουν
Τ' ανίκητα στρατεύματα που επί δέκα έτη
Νικούσαν και διέλυαν το τούρκικο «δοβλέτι»!

Ποτέ 'κει ΔΕΝ νικήθηκαν! Μ' επιλογή τους μόνο
Επέστρεψαν και μείναμε άπραγοι ένα χρόνο,
Ενώ ο Κεμάλ αδιάντροπα, εμφάνισε για νίκη
Εκείνο που απέφυγε, το μέγα ρεζιλίκι
Που σοβαρά σχεδίαζε: Πιεζόμενος να φύγει
Πίσω από την Άγκυρα, μόνον για ν' αποφύγει
Τη χλεύη, τον αφανισμό, τ' ασκέρι του να σώσει
Κι ό,τι ζητούν οι «σύμμαχοι» απλόχερα να δώσει...

*Και όμως, τότε στον Κεμάλ συγχαρητήρια δώσαν,
Γιατί... δεν ενικήθηκε και θαυμασμό δηλώσαν*

*Ινδία και... Αμερική και η Σοβιετία,
Ακόμα και τ' Αφγανιστάν, Περσία και... Ιταλία*

Η Ελλάδα έκανε εκλογές, την πιο κρίσιμη ώρα,
Με το στρατό να πολεμάει μακριά από τη χώρα,
Με φανερά και ζωντανά του διχασμού «τα δώρα»
Που θύελλες εφέρνανε και τη μεγάλη μπόρα!!!

Η νέα διακυβέρνηση σκληρά δοκιμαζόταν,
Πολιτικά, οικονομικά κι όπου απευθυνόταν
Εύρισκαν πόρτες εχθρικές σ' όλη τη συμμαχία...
Και για να σώσει πρόσκαιρα νόμισμα – οικονομία
Προτίμησε στο ήμισυ να κόψει την αξία...

Για ένα χρόνο άπραγη η στρατιά χειμαζόταν
Και ο Κεμάλ απέναντι γρήγορα εξοπλιζόταν
Μερίμνη των «συμμάχων» μας, καίρια ετοιμαζόταν
Με πλήθος όπλων, χρήματα και με...διπλωματία
Να ξεριζώσει τους ρωμιούς απ' την Μικρά Ασία!!!
Και ο οπλισμός, τα χρήματα, ακόμα και τα πλοία
Που 'δωσε, για τους λόγους της, τότε η σοβιετία,
Ξεπέρασαν τα όρια και κάθε φαντασία!!!

Οι άσπονδοί μας «σύμμαχοι» μ' επίπλαστες αιτίες
πάντρεψαν τα συμφέροντα με τις ραδιουργίες.

*Τίποτα δεν τους άγγιξε αυτά τα δέκα χρόνια
Που η Ελλάδα ανίκητη έφτασε στα αιώνια,
Στα εθνικά της σύνορα της τρισχιλιετίας
Εκεί που εγκαταβίωνε απ' τον καιρό της Τροίας!!!
Ούτε στον Μέγα πόλεμο μέτρησε η προσφορά της
ΑΛΛΑ η Δύση άνοιξε αλλού την αγκαλιά της:
Στον τραγικό αντίπαλο, στον ύπουλο εχθρό της
Την ώρα που τρεμόσβηνε, να πάρει το δικό της
Μερίδιο από τα λύτρα του κι ας σθήσει η Ιωνία
Η άτυχη Αιολική, Πόντος και Κιλικία...
Δεν είδαν τα εγκλήματα φρικτής γενοκτονίας
Έργα του Μουσταφά Κεμάλ σε Πόντο κι Αρμενία.
Αφανισμούς των Χριστιανών κι άτυχων Ασσυρίων
Από τα χέρια βάρβαρων και ειδεχθών δημίων!!!*

Ακόμα απ' το δεκαοκτώ, του Μούδρου τη συνθήκη
-Που επέβαλε παράδοση σ' όσο οπλισμό ανήκει
Στην Τούρκικη επικράτεια, εις χείρας των συμμάχων
Κι εγγύηση ασφάλειας αλλόθρησκων αμάχων -,
Βρήκανε τρόπους άτιμους, για του Κεμάλ τ' ασκέρια
Να τα εξοπλίσουν καίρια και τ' αδειανά του χέρια

Να τα φορτώσουν με λεφτά, με όπλα, με κανόνια...
ΚΑΙ στην Ελλάδα, «δώρισαν», έχθρα και καταφρόνια!!!
Μέχρι και επιστράτευση τον άφησαν να κάνει
Με άτακτους και τακτικούς να φτιάξει το χαρμάνι
Σε μία χώρα διάλυσης, πρόσφατα ηττημένη
Αφοπλισμένη νόμιμα και καίρια διχασμένη!!!

Διασκέψεις πολυάριθμες, συνθήκες, συμφωνίες
Αμφίσημες και ύποπτες δηλώσεις κι ομιλίες
Από την πρώτη ανακωχή (Μούδρου), μέχρι την συμφορά μας
Οι «σύμμαχοί» μας «έστηναν» αδιάντροπα μπροστά μας,
Με καίρια εκείνη των Σεβρών, φενάκη και ρεζίλι
Που δεν την κύρωσαν ποτέ ακόμα κ' όποιοι... «φίλοι»

Τρέμει ο «Μέγας ασθενής» και μπρος στα όμματά του
Κλήρον αισχύνης έβαλον για τα ιμάτιά του!!!
Την κληροδόχο έστησε ο Κεμάλ στη Μόσχα πρώτα
Κ' ύστερα πήγε προς το Κάρς κι ασφάλισε τα νώτα.

Κρυφά ο Μπουγιόν στην Άγκυρα, δίνει την Κιλικία
Και τους χαρίζει την εκεί άπειρη πανοπλία
Κι ακύρωσε την των Σεβρών πρόσφατη συμφωνία!
Σκέφτηκαν, αν κατέρρευε τελείως η Τουρκία,
Ποιος θα 'δινε τα δανεικά π' όφειλε στη Γαλλία;
Γι' αυτό, μια λύση θά 'πρεπε να βρουν για τα γλυτώσει
Να ζωντανέψει, να μπορεί τα χρέη της να δώσει.

Κ' είναι γνωστό πώς έδρασε η τότε Ιταλία
Κάπως με βάση αφορμές, όπως και η Γαλλία
Με τις κρυφές και φανερές σχέσεις και συμφωνίες
Με τον Κεμάλ, τους τσέτες του και τις ραδιουργίες...

Κάποια Αγγλία στη γωνιά κοίταζε με νωχέλεια
Με τη ματιά της καρφωτή πάνω στα Δαρδανέλια,
Χωρίς καμία πίεση, χωρίς καμία δράση
Φροντίζοντας για πάρτι της τίποτα να μη χάσει...

Οι συμφωνίες κλείσανε: Να «δωριθεί» η νίκη
Στον γενναιόδωρο Κεμάλ κι όποια κι αν είν' συνθήκη
Με Έλληνες κι Ελληνισμό, πλέον δεν θα ισχύσει.
Ο γενοκτόνος Μουσταφά θά 'ναι γι' αυτούς η λύση

Τους νικητές που, αδρανείς, έχουνε καταβλήσει
Στις... όχθες του Σαγγάριου και έχουνε σιγήσει
Για ένα χρόνο συναπτό, εγκαταλελειμμένοι
Απ' όλους τους συμμάχους τους κι αποδυναμωμένοι,
«Εις θάνατον» τους δίκασαν οι τρεις της συμμαχίας

Και οι πράξεις της νεόβγαλτης σκληρής σοβιετίας.

Με τούτο το «πρελούδιο» αρχίζει η τραγωδία
Για ν' ανεβούν επί σκηνής τα τέσσερα θηρία
Να δέσουν χειροπόδαρα το άτυχο το θύμα
Που θα σφαγιάσει ο αυτουργός. Όνειδος μένα, κρίμα:
Να το κρατάνε τέσσερις, σε χέρια και σε πόδια,
Να αίρουνε για τον Κεμάλ κάθε μορφής εμπόδια
Κι όταν θα 'ρθεί ο δήμιος, ζωσμένος το σπαθί του
Να 'πουν « εν ενί στόματι»: Η Νίκη είναι δική του!!!

Έτσι τον αρματώσανε, έτσι το θύμα δέσαν
Στα τέσσερα οι τέσσερες, κ' ύστερα τον καλέσαν
Να κάνει αντεπίθεση, ν' αρχίσει η τραγωδία,
Κι αυτοί ν' απολαμβάνουνε την ανθρωποθυσία
Των άμαχων, γιατί η στρατιά είχε τα σχέδιά της
Για τακτική υποχώρηση και την ασφάλειά της

Ντροπή στο Δήμιο – Αυτουργό, όνειδος στα θηρία
Χίλιες ντροπές στους «σύμμαχους», μα και στην ιστορία
Όπου ΔΕΝ καταλόγισε εγκλήματα κι ευθύνες
Πού 'γιναν και στιγμάτισαν τις εποχές εκείνες
ΑΛΛΑ ακόμα ψάχνεται, ζητάει να διασταυρώσει
Τα προφανή που έζησαν κι είδαν μάρτυρες τόσοι...
Όλα τ' αρχεία των χωρών τα έχουνε ξεβράσει
Κι ο αφελής Ελληνισμός τείνει να τα ξεχάσει!!!

Αυτή η σκόπιμη αχλή, τα αληθή γκριζώνει
Την προπαγάνδα ευνοεί, ψέματα διαμορφώνει,
Μέχρι και πανηγυρισμούς – διθύραμβους σκαρώνει
Που ονομάζουν νικητές, τους αυτουργούς – δημίους,
Για να τους βλέπουν οι καιροί ήρωες και...τιμίους!!!

Πώς να χωνέψει η Τουρκιά τις νίκες των Ελλήνων;
Πώς να δεχτεί τους θρίαμβους κ' ηρωισμούς εκείνων;
Ξέρει πως οι παππούδες μας, για μια δεκαετία
Διώχνανε τους παππούδες τους: Από τη Θεσσαλία
Μέχρι βαθιά στην Άγκυρα, ΧΩΡΙΣ ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑ
Ποτέ τους να εφαρμόσουνε, παρά σκληρούς αγώνες
Μπρος στα πεδία των μαχών με φανερούς κανόνες!!!

Λένε πως τους παππούδες μας στη θάλασσα πετάξαν
Και κρύβουνε αδιάντροπα πως μόνο αμάχους σφάξαν...
Μόνον χιλιάδες Έλληνες - Οθωμανούς πολίτες
Μπρος στους «συμμάχους» έσφαξαν βαρβαρικά οι θύτες
Ενώ το μείζον της στρατιάς στα Ελληνικά τα πλοία
Που έτοιμα προσμένανε, ασφαλή στην παραλία

**Έγκαιρα, επιβιβάστηκε κι έτσι συντεταγμένο
Επέστρεψε κατάκοπο και παραπονεμένο!**

**Μόνον προς το ΤΟΥΜΛΟΥ ΜΠΟΥΝΑΡ, τμήματα του Τρικούπη
-Που αμύνονταν μ' απόφαση,: μην καταλείψουν ρούπι
Φίλιου εδάφους στον εχθρό χωρίς σκληρό αγώνα-
Ξεκόπηκαν, κυκλώθηκαν ΚΑΙ ήτανε τα μόνα
Τμήματα που αιχμάλωτα οι Τούρκοι εκρατήσαν
Μέχρι και την ανταλλαγή, οπότε και τ' αφήσαν.
Τότε, ο ίδιος ο Κεμάλ, στον στρατηγό εχθρό του,
Εξέφρασε συμπάθεια μ' ένα τρόπο δικό του
Και λόγια της παρηγοριάς, λέγοντας επί πλέον
Πως κάποτε αιχμάλωτος ήταν κι ο Ναπολέων!!!**

**«Ο πάς ανήρ ξυλεύεται επί δρυός πεσούσης...»
Ποίοι και πώς ξυλεύονται διαφεύγει της παρούσης.
Χάνονται στα εκατόχρονα ερμητικά συρτάρια
Των ξυλευτών, τα σκοτεινά τους πιόνια και τα ζάρια!!
Όμως, οι ρίζες της δρυός, χθόνιες και παρούσες
Αιώνια δίνουνε τροφή στις αειφόρες μούσες
Μένοντας ' κεί ακλόνητες, σαν ριζιμιά λιθάρια
Σαν μάρμαρα, ανάκτορα, ναών απομεινάρια...
Πάντα ενεργά ηφαιστεια με λάβα τη σοφία,
Της τέχνης, των επιστημών αείφωτα μνημεία!!!
ΚΑΙ δεν υπάρχει Οθωμανός ή Πέρσης ή Ρωμαίος
Όσο σκληρός ή θάρβαρος είτε παλιός ή νέος
Που θά 'βρει τρόπους – σύνεργα τις ρίζες ν' αφανίσει
Γιατί οι χυμοί ποτίζουνε Ανατολή και Δύση
Με «γεύσεις» που δεν μπόρεσε ΚΑΝΕΙΣ ΝΑ ΛΗΣΜΟΝΗΣΕΙ!!!
Εκεί εφύτρωσε το φώς και έριξε θεμέλια
Εκει εδιάλεξε ο Χριστός να στείλει τα Ευαγγέλια!!!**

**Τροία, Μίλητος κι Έφεσος, ο Πόντος και η Πόλη
Πέρα από χρόνια και καιρούς μένουν παγκόσμιοι πόλοι
Αιώνιου Ελληνισμού, εφτάψυχες εστίες,
Τάφοι ανοιχτοί, αστείρευτοι σ' ανθρώπινες αξίες
Όπου κανείς κατακτητής δεν μπόρεσε να κλείσει
Γιατί καμία δύναμη, το πνεύμα να σιγήσει
ΔΕΝ μπόρεσε ούτε μπορεί ποτέ να επιχειρήσει
Αφού η φύση όρισε, ΑΙΩΝΙΑ ΑΥΤΟ ΝΑ ΖΗΣΕΙ!!!**

**Μυριάδες οι ιστορικοί κι αναλυτές χιλιάδες
Ιστορούν και αναλύουνε με λόγια και φυλλάδες:
Τα αίτια, τις αφορμές, πράξεις και γεγονότα...
Ένα κουβάρι σύμμικτο με «ύστερα» και «πρώτα».
Τους λόγους, τους υπεύθυνους αυτής της τραγωδίας
Που αφάνισε τους Έλληνες Πόντου και Ιωνίας.**

*Κ' ενώ οι αλήθειες βγήκανε καθάρειες στον αέρα
Ακόμα, οι σκοπιμότητες τις σπρώχνουνε πιο πέρα...
Κι όλο αποφεύγουν καθαρούς ενόχους ν' αποδείξουν
Συσχετισμούς – συμφέροντα φοβούμενοι μη θίξουν!*

*Τώρα, στα εκατοντάχρονα, ξέσπασε ο τυφώνας...
Κι όλοι, άσχετοι και σχετικοί, που έκρυβε ο αιώνας,
Ξεχύθηκαν στα έντυπα, βγήκανε στα κανάλια
Άλλοι με λόγο γνώσεως κι άλλοι με...μαύρα χάλια.*

*Τα «μαύρα χάλια» συντηρεί η Νέα Οθωμανία
Όπου αρνείται επίμονα να ιδεί την ιστορία
Το δίκαιο το Διεθνές και κάθε συμφωνία
Που, κι αν ακόμα στη σκιά κρατούν κάποια στοιχεία,
-Εκείνα που μπερδεύουνε αλήθειες μ' ερμηνεία –
Υπάρχουν δικαστήρια και Διεθνείς κανόνες
Κ' όχι άσχετοι ισχυρισμοί και πόλεμοι κορώνες!!!*

Ας μείνουμε στη μνήμη μας, στις σκέψεις κορωνίδες
Εκείνες οι λαμπρότατες, «μοναδικές» πατρίδες
Όχι σαν θρήνος του χαμού κι όχι σαν μοιρολόγια
Μα σαν Ελληνισμού «κραυγές», σοφών κι ηρώων λόγια!!!
Αιώνιο κι αναλλοίωτο κι άφθαρτο μαυσωλείο,
Παγκόσμιο κι αξεπέραστο της ανθρωπιάς σχολείο!!!
Όπως κι αν τις βαφτίζουνε και όπως κι αν τις ντύνουν
Η ουσία τους – τα σώματα ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΘΑ ΜΕΙΝΟΥΝ!!!

Αθήνα, Οκτώβριος 2022

Δημήτρης Π. Τόρβας

Αντιστράτηγος ε.α/ Επίτιμος Διοικητής ΙΧης Μεραρχίας Πεζικού
Electronic Engineer – Msci in Op.Re. from Cranfield University (England)

